

Väljaandja:
Akti liik:
Teksti liik:
Redaktsiooni jõustumise kp:
Redaktsiooni kehtivuse lõpp:
Avaldamismärge:

Sotsiaalminister
määrus
algtekst-terviktekst
11.10.2019
Hetkel kehtiv
RT I, 08.10.2019, 3

Tervisekaitsenõuded mineraalveele ja allikaveele¹

Vastu võetud 03.10.2019 nr 62

Määrus kehtestatakse [veeseaduse](#) § 90 lõike 6 alusel.

1. peatükk Üldsätted

§ 1. Reguleerimisala

- (1) Määrusega kehtestatakse nõuded looduslikule mineraalveele, selle tunnustamisele ja käitlemisele.
- (2) Allikaveele, mida kasutatakse joogiks, kohaldatakse veeseaduse alusel kehtestatud joogivee kvaliteedinõudeid ning käesoleva määrusega kehtestatud erinõudeid allikavee töötlemisele, veevõtuseadmetele, märgistamisele ja mikrobioloogilistele nõuetele.
- (3) Määrust ei kohaldata looduslikule mineraalveele:
 - 1) mis on ravim ravimiseaduse tähenduses;
 - 2) mida kasutatakse ravieesmärgil termaal- või mineraalveebasseinis.

2. peatükk Looduslik mineraalvesi

§ 2. Loodusliku mineraalvee hindamine ja tunnustamine

- (1) Looduslikku mineraalvett võib turustada, kui liikmesriigi maapõuest ammutatud vesi on selle liikmesriigi vastutava asutuse poolt tunnustatud loodusliku mineraalveena. Terviseamet tunnustab Eestis loodusliku mineraalvee nõuetekohasust § 3 sätete kohaselt.
- (2) Looduslik mineraalvesi, mis on ammutatud ühendusevälise riigi maapõuest ja ühendusse imporditud, peab olema vähemalt ühe liikmesriigi vastutava asutuse poolt tunnustatud loodusliku mineraalveena.
- (3) Liikmesriigi vastutav asutus võib lõikes 2 nimetatud looduslikku mineraalvett tunnustada üksnes juhul, kui selle vee päritoluriigi vastutav asutus on tõendanud, et:
 - 1) vesi vastab looduslikule mineraalveele §-s 3 esitatud nõuetele;
 - 2) allika ja veevõtukoha reostusohu eest kaitstuse, veevõtuseadmete paigalduse ja kasutamistingimuste ning hügieeninõuete täitmist puudutavate sätete kohaldamist kontrollitakse regulaarselt.
- (4) Lõikes 3 nimetatud tõendamise kehtivusaeg ei tohi ületada viit aastat, kuid loodusliku mineraalvee tunnustamismenetlust ei ole vaja korrata, kui enne viie aasta möödumist on päritoluriigi vastutav asutus uuesti tõendanud samas lõikes esitatud nõuete täitmist.
- (5) Terviseamet põhjendab tunnustamist, avalikustab selle põhjenduse oma veebilehel ning teavitab Euroopa Komisjoni kehtiva korra kohaselt igast loodusliku mineraalvee tunnustamisest ja selle tühistamisest.
- (6) Liikmesriikide poolt tunnustatud looduslike mineraalvete loetelu, sealhulgas liikmesriikide poolt tunnustatud kolmandate riikide looduslikud mineraalveed, avaldatakse Euroopa Liidu Teataja mineraalvee loetelus.
- (7) Terviseameti poolt tunnustatud looduslike mineraalvete loetelu ja viide lõikes 6 nimetatud loetelule avaldatakse Terviseameti kodulehel. Samas avaldatakse ka andmed loodusliku mineraalvee tunnustamise tühistamise kohta.

§ 3. Loodusliku mineraalvee koostis ja omadused

(1) Looduslik mineraalvesi on tavalisest joogiveest selgelt eristatav:

- 1) koostise järgi ning iseloomuliku mineraalainete, mikroelementide või muude koostise komponentide sisalduse poolest; kus kohane, ka erilise toime alusel;
- 2) loodusliku puhtuse järgi;
- 3) omaduste stabiilsena püsimise alusel tänu vee maa-alusele päritolule ja igasuguse reostusohu eest kaitstusele.

(2) Loodusliku mineraalvee omadused, mille järgi võib vett pidada tervisele kasulikuks, peavad olema hinnatud:

- 1) võttes aluseks geoloogilised ja hüdroloogilised, füüsikalised, keemilised ja füüsikalisk-keemilised, mikrobioloogilised ja vajaduse korral farmakoloogilised, füsioloogilised ja kliinilised uuringud;
- 2) vastavalt §-s 4 sätestatud geoloogiliste ja hüdroloogiliste, füüsikaliste, keemiliste ja füüsikalisk-keemiliste uuringute nõuetele, veevõtukohas tehtavate mikrobioloogiliste analüüside kriteeriumidele, vajaduse korral ka farmakoloogilistele, füsioloogilistele ja kliinilistele nõuetele;
- 3) vastavalt vastutava asutuse poolt heaks kiidetud teaduslikele meetoditele.

(3) Kui veel on koostisomadused, mille alusel see on tunnustatud vee päritolu liikmesriigis looduslikuks mineraalveeks ning kui veevõtukohas ja pärast villimist on loodusliku mineraalvee kuivainete sisaldus vähemalt 1000 mg/kg või vaba süsihappegaasi sisaldus vähemalt 250 mg/kg, ei ole vaja nõuda loodusliku mineraalvee omaduste hindamiseks lõike 2 punktis 1 nimetatud farmakoloogilisi, füsioloogilisi ja kliinilisi analüüse.

(4) Loodusliku mineraalvee koostis, temperatuur ja muud olulised omadused peavad jääma mineraalvee ammutamise käigus stabiilseks loomulike kõrvalekallete piirides. Neid omadusi ei tohi mõjutada voolukiiruse muutumine.

(5) Loodusliku mineraalvee tavapäraseks eluvõimeliste mikroorganismide hulgaks veevõtukohas loetakse vee eluvõimeliste mikroorganismide hulka, mis on püsiv enne vee mis tahes töötlemist.

(6) Loodusliku mineraalvee koostise komponendid, mis võivad kujutada ohtu tervisele, peavad jääma määruise lisas 1 lubatud sisalduse piiridesse, arvestades analüütilisi parameetreid ja käesolevas määruises esitatud komponentide märgistamise nõudeid.

(7) Määruise lisas 1 nimetatud komponendid peavad olema looduslikku päritolu ja ei tohi olla pärit saasteallikast.

(8) Lõikes 5 nimetatud eluvõimeliste mikroorganismide kvantitatiivset ja kvalitatiivset koostist, mida vee tunnustamisel arvestatakse, ning lõikes 6 nimetatud lisas 1 esitatud komponente tuleb perioodiliselt kontrollida. Kontrollimise sageduse määrab Terviseamet.

§ 4. Loodusliku mineraalvee kindlakstegemise nõuded

(1) Geoloogiliste ja hüdrogeoloogiliste uuringute kohta peavad olema järgmised andmed:

- 1) veehaarde täpne asukoht koos viitega selle kõrgusele merepinnast kaardil, mille mõõtkava ei ületa 1 : 1000;
- 2) detailne aruanne maa-ala geoloogilisest ehitusest ja tekkest;
- 3) hüdrogeoloogilise kihi stratigraafia;
- 4) veehaardes tehtavate toimingute kirjeldus;
- 5) piirkonna sanitaarkaitseala piiritlemine või muud meetmed allika kaitsmiseks reostuse eest.

(2) Füüsikaliste ja keemiliste uuringute alusel tehakse kindlaks:

- 1) allika tootlikkus;
- 2) veetemperatuur ja õhutemperatuur veevõtukohas;
- 3) maa-ala geoloogilise ehituse ja vees olevate mineraalainete liigi ja tüübi seos;
- 4) kuivainete sisaldus 180 °C ja 260 °C juures;
- 5) elektrijuhtivus või elektritakistus koos kindlaksmääratud mõõtmistemperatuuriga;
- 6) vesinikioonide kontsentratsioon (pH);
- 7) anioonid ja katioonid;
- 8) ioniseerimata elemendid;
- 9) mikroelemendid;
- 10) radioaktiivsuse näitajad veevõtukohas;
- 11) vajaduse korral vee, hapniku (^{16}O – ^{18}O) ja vesiniku (prootium, deuteerium, triitium) komponentide suhtelised isotooptasemed;
- 12) vee teatavate komponentide toksilisus, võttes arvesse nende kehtestatud piirsisaldust.

(3) Veevõtukohast võetud vee mikrobioloogiliste analüüside andmed peavad sisaldama:

- 1) tõestust patogeensete mikroorganismide ja parasiitide puudumise kohta;
- 2) fekaalset reostust iseloomustavate eluvõimeliste mikroorganismide kvantitatiivseid näitajaid – *Escherichia coli* ja *coli*-laadsete bakterite puudumine 250 milliliitris looduslikus mineraalvees 37 °C ja 44,5 °C juures; fekaalsete streptokokkide puudumine 250 milliliitris, sulfitredutseerivate anaeroobide (koos eostega) puudumine 50 milliliitris ja *Pseudomonas aeruginosa* puudumine 250 milliliitris vees;
- 3) eluvõimeliste mikroorganismide koguhulga näitajaid ühes milliliitris vees 20–22 °C juures 72 tunni jooksul agar-agaril või agari ja želatiini segul ning 37 °C juures 24 tunni jooksul agar-agaril.

(4) Kliinilistele ja farmakoloogilistele analüüsidele esitatakse järgmised nõuded:

- 1) analüüsid tuleb teha teaduslikult tunnustatud meetoditega, mis on kohased ja võimaldavad välja selgitada loodusliku mineraalvee erilisi omadusi ja inimesele avaldatavat mõju, nagu diurees, mao- ja soolefunktsioonid, mineraalainete puuduse kompenseerimine;
- 2) vajaduse korral võib punktis 1 nimetatud analüüsid asendada piisava hulga asjakohaste kliiniliste uuringutega tingimusel, et nendega tagatakse samaväärsed tulemused kui kliiniliste analüüsidega.

§ 5. Veevõtukohale, võtuseadmetele ja nende kasutamisele esitatavad nõuded

(1) Loodusliku mineraalvee allikas võetakse kasutusele pärast seda, kui on kindlaks tehtud, et vesi vastab § 3 lõikes 1 ja veeseaduse §-s 89 esitatud nõuetele.

(2) Veevõtuseadmed peavad olema paigaldatud selliselt, et vältida kõiki saastumisvõimalusi ja säilitada nõuetele vastavad omadused, mis veel on veevõtukohas.

(3) Lõikes 2 nimetatud nõuete täitmiseks tuleb täita järgmisi tingimusi:

- 1) allikas ja veevõtukoht peab olema kaitstud reostumise eest;
- 2) puurkaev, torustikud ja mahutid peavad olema veele sobivatest materjalidest ning ehitatud nii, et vältida loodusliku mineraalvee keemilisi, füüsikalisi ja füüsikalisi-keemilisi muutusi;
- 3) veevõtuseadmete eksploatatsiooni tingimused, eriti aga seadmete pesemine ja vee villimine, peavad vastama hügieeninõuetele. Eelkõige tuleb mahuteid valmistada ja hooldada viisil, mis hoiab ära kahjuliku mõju loodusliku mineraalvee mikrobioloogilistele ja keemilistele omadustele.

(4) Kui puurkaevu kasutamisel avastatakse, et looduslik mineraalvesi on reostunud ja ei vasta kehtestatud mikrobioloogilistele nõuetele, peab allikat kasutatav isik viivitamata peatama villimise ja kõik teised toimingud, kuni reostus ja selle põhjus on kõrvaldatud ning vesi vastab §-s 7 esitatud mikrobioloogilistele nõuetele.

§ 6. Looduslikust mineraalveest ebasoovitavate komponentide eraldamise, osooniga rikastatud õhuga töötlemise ja süsihappegaasiga rikastamise nõuded

(1) Allikast saadud looduslikku mineraalvett on keelatud töödelda, välja arvatud juhul, kui töötlemine ei muuda vee koostist oluliste komponentide suhtes, mis annavad veele selle iseloomulikud omadused:

- 1) vee ebastabiilsete elementide, nagu raua- ja väävliühendite eraldamine filtrimise või dekanteerimise teel, millele võib eelneeda hapnikuga töötlemine;
- 2) raua-, mangaani- ja väävliühendite ning arseeni eraldamine teatud looduslikust mineraalveest osooniga rikastatud õhuga töötlemise teel, kui sellest teatatakse eelnevalt Terviseametile, kes hindab, kas niisugune töötlemine on vajalik;
- 3) lisaks punktides 1 ja 2 kindlaks määratud ebasoovitavate komponentide eraldamisele ka muude komponentide suhtes, kui töötlemisest teatatakse Terviseametile, kes seda kontrollib;
- 4) vaba süsinikdioksiidi täielikuks või osaliseks kõrvaldamiseks üksnes füüsikaliste meetoditega.

(2) Loodusliku mineraalvee töötlemine osooniga rikastatud õhuga peab vastama järgmistele tingimustele:

- 1) oluliste komponentide sisaldus loodusliku mineraalvee koostises ei muutu;
- 2) enne töötlemist vastab looduslik mineraalvesi § 7 lõigetes 1–4 esitatud mikrobioloogilistele nõuetele;
- 3) töötlus ei tohi põhjustada jääkide teket, mille sisaldus ületab määruse lisa 2 lubatud piirsalduse ja võib kujutada riski tervisele;
- 4) ettevõtja rakendab abinõu, millega tagab tõhusa ja ohutu töötamise ning võimaldab Terviseametil seda kontrollida.

(3) Loodusliku mineraalvee töötlemisest osooniga rikastatud õhuga teatatakse eelnevalt Terviseametile, kes:

- 1) veendub, et raua, mangaani, väävli ja arseeni eraldamiseks on niisugune töötlemine vajalik;
- 2) kontrollib, et ettevõtja rakendab abinõu, millega tagab tõhusa ja ohutu töötamise.

(4) Looduslikule mineraalveele, nagu see veevõtukohas on, võib lisada ainult süsinikdioksiidi selle loodusliku taseme taastamiseks või suurendamiseks.

(5) Loodusliku mineraalvee desinfitseeriv töötlemine mis tahes vahenditega ja juhul, kui lõikest 2 ei tulene teisiti, veele bakteriostaatilise aine lisamine või mis tahes muul viisil töötlemine, mis tõenäoliselt muudab loodusliku mineraalvee eluvõimeliste kolooniate arvu, on keelatud.

(6) Lõigetes 1 ja 2 sätestatu ei kehti karastusjookide valmistamiseks ettenähtud loodusliku mineraalvee kohta.

§ 7. Mikrobioloogilised nõuded

(1) Loodusliku mineraalvee eluvõimeliste mikroorganismide hulk veevõtukohas peab tõendama, et veevõtukoht on kaitstud igasuguse saastuse eest ning nende hulk ühes milliliitris vees määratakse kindlaks:

- 1) 20–22 °C juures 72 tunni jooksul agar-agaril või agar-zelatiini segul;
- 2) 37 °C juures 24 tunni jooksul agar-agaril;

3) hiljemalt 12 tundi pärast villimist, säilitades vett kogu selle 12-tunnise ajavahemiku jooksul temperatuuril $4\text{ }^{\circ}\text{C} \pm 1\text{ }^{\circ}\text{C}$.

(2) Veevõtukohas võib tavaliselt looduslikus mineraalvees olla eluvõimeliste mikroorganismide hulk kuni:

- 1) 20 kolooniat ühe milliliitri kohta $20\text{--}22\text{ }^{\circ}\text{C}$ juures 72 tunni jooksul;
- 2) 5 kolooniat ühe milliliitri kohta $37\text{ }^{\circ}\text{C}$ juures 24 tunni jooksul, arvestades et need on sihtarvud, mitte maksimaalselt lubatud kontsentratsioonid.

(3) Pärast villimist võib mikroorganismide hulk veevõtukohas olla kuni:

- 1) 100 kolooniat ühe milliliitri kohta $20\text{--}22\text{ }^{\circ}\text{C}$ juures agar-agaril või agari ja želatiini segul 72 tunni jooksul;
- 2) 20 kolooniat ühe milliliitri kohta $37\text{ }^{\circ}\text{C}$ juures agar-agaril 24 tunni jooksul.

(4) Looduslikus mineraalvees ei tohi olla:

- 1) parasiite ega patogeenseid mikroorganisme;
- 2) *Escherichia coli* ja *coli*-laadseid baktereid ega fekaalseid streptokokke üheski 250 milliliitris uuritud proovis;
- 3) sulfitredutseerivaid anaeroobe ega nende eoseid üheski 50 milliliitris uuritud proovis;
- 4) *Pseudomonas aeruginosa*'t üheski 250 milliliitris uuritud proovis.

(5) Looduslikus mineraalvees võib olla üksnes veevõtukohas algselt esinenud mikroorganisme ja nende tavapärasest kasvust tulenevaid eluvõimelisi mikroorganisme.

(6) Looduslikul mineraalveel ei tohi olla mingeid organoleptilisi puudusi.

(7) Käesolevas paragrahvis kehtestatud nõudeid mineraalvee kvaliteedile tuleb perioodiliselt kontrollida. Kontrollimise sageduse määrab Terviseamet.

§ 8. Nõuded villimisele, pakendamisele ja veole

(1) Loodusliku mineraalvee vedu on lubatud üksnes tarbijale ette nähtud müügi pakendites.

(2) Loodusliku mineraalvee villimiseks ja pakendamiseks kasutatavatel müügi pakenditel peavad olema asjakohased sulgemisvahendid igasuguse võltsimise ja saastumise vältimiseks.

§ 9. Nõuded märgistamisele

(1) Loodusliku mineraalvee müügi pakendil kasutatakse müüginimetust „looduslik mineraalvesi” või eferventsentsete ehk kihisevate looduslike mineraalvete puhul vajaduse korral ka nimetusi:

- 1) „looduslikult karboniseeritud looduslik mineraalvesi”;
- 2) „allikast tuleva gaasiga rikastatud looduslik mineraalvesi”;
- 3) „karboniseeritud looduslik mineraalvesi”.

(2) Lõikes 1 nimetatud eferventsentsete looduslike mineraalvete, mis veevõtukohas ning pärast villimist tavapärasel temperatuuril ja rõhul iseenesest, selgelt nähtaval viisil süsihappegaasi eraldavad, nimetused peavad vastama järgmistele kirjeldustele:

- 1) „looduslikult karboniseeritud looduslik mineraalvesi” on vesi, mille süsinikdioksiidisisaldus on pärast allikast vee võtmist, dekanteerimist ja villimist sama, mis veevõtukohas, arvestades et vajaduse korral lisatakse põhjaveekihi süsinikdioksiidi sama suurel määral, nagu seda nimetatud toimingute käigus vabanes, ja võttes arvesse ka tavalisi tehnilisi kõrvalekaldeid;
- 2) „allikast tuleva gaasiga rikastatud looduslik mineraalvesi” on vesi, mille süsinikdioksiidisisaldus on pärit põhjaveekihi ja selle sisaldus pärast allikast vee võtmist, dekanteerimist ja villimist on suurem kui veevõtukohas kindlaks tehtud süsinikdioksiidisisaldus;
- 3) „karboniseeritud looduslik mineraalvesi” on vesi, millele on lisatud muu päritoluga kui põhjaveekihi või -maardlast pärit süsinikdioksiidi.

(3) Paragrahvi 6 lõikes 3 nimetatud viisil töödeldud loodusliku mineraalvee müüginimetusele lisatakse asjakohane märg „täielikult dekarboniseeritud” või „osaliselt dekarboniseeritud”.

(4) Loodusliku mineraalvee märgistusel peab olema järgmine kohustuslik teave kirjalikus vormis:

- 1) analüütiline koostis, milles esitatakse vee iseloomulikud komponendid;
- 2) kasutatava allika asukoht ja nimi;
- 3) paragrahvi 6 lõike 1 punktides 2 ja 3 nimetatud töötused;
- 4) osooniga rikastatud õhuga töödeldud vee korral analüütilise koostise läheduses teave: „Vett on töödeldud osooniga rikastatud õhuga lubatud oksüdeerimismeetodil”.

(5) Kui loodusliku mineraalvee fluoriidisisaldus ületab $1,5\text{ mg/l}$, on märgistusel teave: „Sisaldab fluoriidi üle $1,5\text{ mg/l}$: ei sobi pidevaks kasutamiseks imikutele ja alla 7 aasta vanustele lastele”. Teave esitatakse märgistusel selgesti nähtavate, kergesti loetavate tähtedega toote müüginimetuse vahetus läheduses.

(6) Loodusliku mineraalvee puhul, mille märgistusel on lõike 5 tingimustele vastav teave, märgitakse ka tegelik fluoriidisisaldus vastavalt lõike 4 punktile 1.

(7) Paikkonna, küla või koha nimi võib esineda müüginimetuses tingimusel, et see viitab loodusliku mineraalvee allika kasutamisele müüginimetuses näidatud kohas ja see nimi ei ole eksitav allika kasutuskoha suhtes.

(8) Ühe ja sama allika looduslikku mineraalvett on keelatud mitme müüginimetuse all turustada.

(9) Kui loodusliku mineraalvee müügi pakendi märgistusel või pealdisel on allika või selle kasutuskoha nimetusest erinev müüginimetus, näidatakse allika või selle kasutuskoha nimi vähemalt poolteist korda kõrgemate ja laiemate tähtedega, kui on müüginimetusel kasutatud suurimad tähed. Seda nõuet kohaldatakse samal eesmärgil loodusliku mineraalvee reklaamis kasutatud mis tahes vormis müüginimetuse puhul.

(10) Märgistusel on lubatud kasutada määruse lisas 3 esitatud väiteid, kui need vastavad samas lisas esitatud kriteeriumidele, mis on hinnatud füüsikalise-keemiliste analüüside ja vajaduse korral farmakoloogiliste, füsioloogiliste ja kliiniliste uuringute alusel, mis on tehtud § 3 lõike 2 kohaselt.

(11) Väiteid „soodustab seedimist”, „võib parandada sapieritust” ja samalaadseid väiteid võib kasutada tingimusel, et need on kooskõlas lõikega 10.

§ 10. Eksitav teave ja keelatud väited

(1) Müügi pakenditel või märgistusel ja mis tahes vormis teabe edastamisel on keelatud kasutada nimetusi, müüginimetusi, kaubamärke, margitoote nimesid, illustratsioone või muid märke sümbolitega või muul viisil, mis:

- 1) loodusliku mineraalvee puhul viitavad veel puuduvatele omadustele, kasutusloa saamise kuupäevale, analüüsitulemustele või muudele samalaadsetele õigsustagatistele;
- 2) pakendatud joogivee puhul ei vasta § 2 lõigetes 1 ja 2 sätestatule ning võivad põhjustada segiajamist loodusliku mineraalveega.

(2) Kõik väited, millega looduslikule mineraalveele omistatakse haigust vältivaid või raviga seotud omadusi, on keelatud, välja arvatud määruse lisas 3 esitatud väited ja § 9 punktis 11 esitatud väited.

3. peatükk Allikavee erinõuded

§ 11. Allikavesi

Allikavesi käesoleva määruse tähenduses on vesi, mis on ette nähtud tarbimiseks joogiveena algsel looduslikul kujul ja mida villitakse veevõtukohas ning mis:

- 1) vastab § 5 lõigetes 2, 3 ja 4 ning § 8 lõikes 1 sätestatud kasutustingimustele, mida täies ulatuses kohaldatakse allikavee suhtes;
- 2) vastab § 7 lõigetes 1–5 sätestatud mikrobioloogilistele nõuetele;
- 3) ei ole läbinud mingit töötlust peale §-s 6 nimetatud töötluste. Muid töötluste võib lubada ettenähtud korras Euroopa Komisjonile edastatud taotluse alusel;
- 4) vastab § 9 lõike 4 punktides 2 ja 3 ning § 9 lõigetes 7, 8 ja 9 sätestatud märgistusnõuetele.

¹Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv 2009/54/EÜ loodusliku mineraalvee kasutamise ja turustamise kohta (ELT L 164, 26.06.2009, lk 45–58) ja Euroopa Komisjoni direktiiv 2003/40/EÜ, milles kehtestatakse loodusliku mineraalvee komponentide loetelu, kontsentratsioonipiirid ja märgistamise nõuded ning osooniga rikastatud õhu kasutustingimused loodusliku mineraalvee ja allikavee töötlemisel (ELT L 126, 22.05.2003, lk 34–39).

Tanel Kiik
Sotsiaalminister

Marika Priske
Kantsler

[Lisa 1](#) Loodusliku mineraalvees esinevad tervisele ohtlikud komponendid, nende piirsisaldused ning analüütilised parameetrid

[Lisa 2](#) Jääkide piirsisaldus loodusliku mineraalvee ja allikavee töötlemisel osooniga rikastatud õhuga

[Lisa 3](#) Loodusliku mineraalvee märgistusel lubatud tõestatud väited